

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Mal 116851 20 GŽ
Brčko, 30.04.2020. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Gligorević Ruže, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Klaić Ilje kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja „Mtel“ a.d. Banja Luka IJ Brčko, protiv tuženog L.d.o.o.B., zastupanog po punomoćniku Simić Mirku, advokatu iz Brčkog, radi duga vps 1974,63 KM, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Mal 116851 18 Kom od 13.03.2019. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 30.04.2020. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tužitelja „Mtel“ a.d. Banja Luka IJ Brčko SE ODBIJA i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o Mal 116851 18 Kom od 13.03.2019. godine, POTVRĐUJE

u dijelu prvog stava izreke kojim je odlučeno da se tužbeni zahtjev tužitelja u preostalom dijelu, preko dosuđenog iznosa, odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom odlučeno je na slijedeći način:

„Djelimično se usvaja tužbeni zahtjev tužioca Mtel“ a.d. Banja Luka pa se tuženi L.d.o.o.B. obavezuje da tužiocu Mtel“ a.d. Banja Luka isplati dug u iznosu od 620,42 KM, sa zakonskom zateznom kamatom i to:

- na iznos od 120,93 KM počev od 20.08.2017.g. kao dana dospelosti pa do isplate,
- na iznos od 106,38 KM počev od 20.09.2017.g. kao dana dospelosti pa do isplate,
- na iznos od 101,00 KM počev od 20.10.2017.g. kao dana dospelosti pa do isplate,
- na iznos od 292,11 KM počev od 11.04.2018.g. kao dana dospelosti pa do isplate, sve u roku od 15 dana nakon pravosnažnosti ove presude.

U preostalom dijelu preko dosuđenog iznosa tužbeni zahtjev tužioca Mtel“ a.d. Banja Luka se odbija.

Djelimično se usvaja zahtjev tužioca za naknadu troškova postupka pa se tuženi L.d.o.o.B. obavezuje da tužiocu „Mtel“ a.d. Banja Luka naknadi troškove postupka u iznosu od 62,8 KM, u roku od 15 dana nakon pravosnažnosti presude, dok se u preostalom dijelu preko dosuđenog iznosa zahtjev tužioca odbija.“

Navedenu presudu žalbom pobija tužitelj „zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava“ i predlaže da se žalba uvaži, prvostepena odluka ukine i vrati predmet na ponovni postupak.

Nakon što je prvostepenu presudu ispitao u smislu odredbe člana 330 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09, 52/10 i 27/14), u vezi sa članom 412 istog zakona ovaj sud je odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga.

Zahtjev tužitelja u ovom sporu je zahtjev da mu tuženi plati dug u iznosu od 1.974,63 KM jer nije ispunio obavezu po Ugovoru o korištenju TOTAL GROUP usluge (koji su parnične stranke zaključile 20.04.2017. godine) odnosno obavezu po Aneksu za kupovinu paketa mobilnog telefona na rate (koji su parnične stranke zaključile 20.04.2017. godine).

Kako proizlazi iz obrazloženja pobijane presude prvostepeni sud je primjenom člana 262 Zakona o obligacionim odnosima obavezao tuženog da tužitelju plati na ime duga iznos od 620,42 KM jer nije platio ispostavljene račune za 7, 8 i 9 mjesec 2017. godine, za koje mjesece je koristio usluge tužitelja (putem broja 387 65 026 853, prema zaključenom Ugovoru od 20.04.2017. godine) i nije platio 13 mjesečnih rata za terminalnu opremu u ukupnom iznosu od 292,11 KM (telefon je zadržao tuženi), a višak zahtjeva tužitelja je odbio kao neosnovan, jer je tužitelj raskinuo Ugovor koji je zaključio sa tuženim („tuženi nije podnio zahtjev za isključenje pretplatničkog broja VPN grupe, niti je tuženi raskinuo ugovor o korištenju TOTAL GROUP usluge“) pa tuženi, prema zaključenom Ugovoru i Aneksu i prema Opštim uslovima telekomunikacionih usluga (tačkama 27, 29 i 30), nije u obavezi da tužitelju plati iznos preostalih mjesečnih pretplata, od raskida Ugovora do isteka perioda od 24 mjeseca (kompenzacionu sumu, u iznosu od ukupno 858,00 KM), imajući u vidu i da tužitelj nije dokazao činjenicu, da je u tom periodu pružao uslugu tuženom.

Odluku da tuženi tužitelju na pojedinačno navedene iznose u prvostepenoj presudi plati zakonsku zateznu kamatu (sve kako je navedeno u izreci pobijane presude) prvostepeni sud je donio primjenom člana 277

Zakona o obligacionim odnosima, u vezi sa članom 3 stav 1 Zakona o visini stope zatezne kamate Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Prema obrazloženju presude tuženi je dužan (obavezan je) platiti tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 62,80 KM, na osnovu člana 119 stav 2 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, uzimanjem u ocjenu i uspjeh tužitelja u ovom sporu.

U obrazloženju žalbe, kojom pobija prvostepenu presudu, tužitelj nije razdvojio žalbene razloge zbog kojih prvostepenu presudu pobija a navodima obrazloženja ukazuje

da je potpisivanjem Ugovora o korištenju TOTAL GROUP usluge tuženi prihvatio sve odredbe ugovora a potpisivanjem Aneksa sve njegove odredbe za kupovinu mobilnog telefona na rate, u trajanju od 24 mjeseca

da se tuženi nije pridržavao ugovornih odredaba odnosno nije uredno ispunjavao ugovorne obaveze (nije uredno plaćao ispostavljene račune)

i da je, kod navedenog stanja stvari, prema odredbi člana 124 Zakona o obligacionim odnosima i prema Opštim uslovima telekomunikacionih usluga, kada je do raskida Ugovora došlo krivicom tuženog, tuženi dužan plati tužitelju kompenzacionu sumu, odnosno iznos rata od raskida ugovora do isteka minimalnog perioda trajanja ugovora (to je period od 24 mjeseca), a sud je tužbeni zahtjev tužitelja u tom dijelu odbio pa nije pravilno primijenjeno materijalno pravo, kada je prvostepenom presudom tako odlučeno.

Po ocjeni ovog suda tužitelj navodima žalbe nije doveo u pitanje zakonitost prvostepene presude, u dijelu kojim je višak tužbenog zahtjeva tužitelja odbijen.

Zahtjev u ovom sporu, da mu tuženi plati ukupan iznos od 1.974,63 KM tužitelj je (kako je već navedeno) zasnovao na Ugovoru o korištenju TOTAL GROUP usluge i na Aneksu za kupovinu paketa mobilnog telefona na rate (koji Ugovor i Aneks su parnične stranke zaključile 20.04.2017. godine) jer je do raskida Ugovora-Aneksa došlo krivicom tuženog (tuženi nije plaćao ispostavljene račune) pa je tužitelj u skladu sa Opštim uslovima telekomunikacionih usluga, raskinuo pretplatnički odnos i da prema Opštim uslovima telekomunikacija, kada do raskida ugovora dođe krivicom korisnika, da je onda korisnik (tuženi) dužan platiti pored neplaćenih računa i preostalih rata za terminalnu opremu i kompenzacionu sumu (iznos rata od raskida Ugovora do isteka minimalnog perioda trajanja Ugovora, a to je period od 24 mjeseca).

Kod činjeničnih navoda na kojima je tužitelj zasnovao tužbeni zahtjev i kod nespornih i utvrđenih činjenica u ovom sporu (od kojih valja poći kod ocjene osnovanosti žalbenog razloga pogrešne primjene materijalnog prava jer ovaj spor predstavlja spor male vrijednosti u kome se, prema odredbi člana 412 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine,

odluka, kojom se spor završava, može pobijati samo zbog povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava) ovaj sud nalazi da je u pitanju zakonita odluka prvostepenog suda u dijelu kojim je višak tužbenog zahtjeva tužitelja, preko dosuđenog iznosa, odbijen.

Naime, Opštim uslovima telekomunikacionih usluga uređuju se međusobni odnosi ugovarača, u vezi sa pružanjem i korištenjem telekomunikacionih usluga, i tačkama 27 i 29 Opštih uslova (na koje ukazuje i prvostepeni sud) propisano je postupanje, odnosno pravo davaoca usluge (tužitelja) u slučaju kada korisnik iznos ispostavljenog računa ne plati do dana dospijeca (da davalac usluge pošalje opomenu sa rokom izmirenja duga i sa upozorenjem da će doći do privremenog prekida usluga ako se dug u roku ne izmiri, odnosno da će doći do trajnog isključenja korisnika i pod kojim uslovima, s tim da davalac usluge tada ima pravo i raskinuti ugovor, u skladu sa tačkom 30 Opštih uslova).

Prema članu 3 Ugovora o korištenju TOTAL GROUP usluge korisnik usluge se obavezuje da uredno plaća ispostavljene račune na ime pruženih usluga i da ukoliko dospjele obaveze ne plati, da Mtel ima pravo da privremeno ili trajno prekine pružanje usluge u skladu sa važećim Opštim uslovima.

Član 5 Aneksa za kupovinu paketa mobilnog telefona na rate reguliše pravo davaoca usluge (tužitelja) da ukoliko korisnik (tuženi) podnese zahtjev za isključenje pretplatničkog broja, odnosno da ukoliko korisnik raskine Ugovor prije isteka minimalnog perioda trajanja ugovorne obaveze iz člana 1 Aneksa, da onda davalac usluge od korisnika usluge može potraživati naknadu štete u visini punog iznosa preostalih mjesečnih pretplata od trenutka isključenja do isteka perioda, odnosno od trenutka raskida Ugovora do isteka perioda i da mu plati ukupan iznos preostalih mjesečnih rata za paket mobilnog telefona, iz člana 1 Aneksa.

Dakle, naprijed navedenim tačkama Opštih uslova i navedenim članom Aneksa regulisana su prava davaoca usluga kada korisnik ne plaća uredno ispostavljene račune, odnosno navedena je dužnost korisnika usluga, kada korisnik podnese zahtjev za isključenje pretplatničkog broja ili kada on raskine Ugovor prije isteka minimalnog (ugovornog) perioda trajanja ugovorne obaveze. Istima nije propisano pravo davaoca usluge (tužitelja) da on, i kada nakon što u skladu sa Opštim uslovima raskine ugovor sa korisnikom (krivicom korisnika), traži da mu korisnik naknadi štetu u visini punog iznosa preostalih mjesečnih pretplata, do isteka ugovornog minimalnog perioda trajanja ugovorne obaveze.

Kada je to tako onda je prvostepeni sud pravilno zaključio „da obzirom da je tužilac raskinuo pretplatnički odnos a ne tuženi, da onda tuženi nije u obavezi da plati iznos preostalih pretplata od raskida Ugovora do isteka perioda od 24 mjeseca, a kod toga da tužilac nije dokazao ni da je u tom

periodu pružao usluge tuženom“ zbog čega je (kako je već navedeno), prvostepeni sud i odbio tužbeni zahtjev tužitelja u preostalom dijelu (preko dosuđenog iznosa), primjenom odredbe člana 262 Zakona o obligacionim odnosima, koja odredba sadrži opšte pravilo o obavezi dužnika „da ispuni obavezu savjesno i kako ona glasi“ a to znači da je ispuni u skladu sa sadržajem obaveze utvrđene ugovorom (da blagovremeno plati račune ispostavljene na ime pruženih telekomunikacionih usluga, odnosno u roku za plaćanje naznačenom na računu, s tim da ako izvrši plaćanje poslije naznačenog datuma, da je dužan platiti zakonsku zateznu kamatu, zbog docnje).

Tužitelj u žalbi tvrdi da je do raskida pretplatničkog odnosa sa tuženim došlo krivicom korisnika (tuženog) i da je Opštim uslovima propisano da je u takvoj situaciji korisnik dužan platiti kompenzacionu sumu, a ne navodi u žalbi kojom tačkom Opštih uslova je to propisano.

Zatim se tužitelj u žalbi poziva na član 124 Zakona o obligacionim odnosima, kao na odredbu koja njegov zahtjev za isplatu iznosa od 858,00 KM čini osnovanim, jer ona propisuje pravo tužitelja da traži naknadu štete. Međutim, u ovom postupku (prema obrazloženju prvostepene presude) tužitelj nije dokazivao ni dokazao (a na njemu je bio teret dokaza) ni da je on postupio u svemu saglasno tački 27 Opštih uslova (koja propisuje pretpostavke da tužitelj kao davalac usluge raskine ugovor) ni da je, zbog neispunjenja obaveze tuženog, pretrpio štetu kao i iznos pretrpljene štete, nakon čega bi eventualno ostvario pravo na naknadu štete zbog povrede ugovorne obaveze, u smislu člana 124 Zakona o obligacionim odnosima.

Tužitelj žalbom pobija i odluku prvostepenog suda o naknadi troškova parničnog postupka (odluku sadržanu u drugom stavu izreke prvostepene presude) tako što kaže „obzirom na naprijed navedeno smatramo neosnovanim dio presude koji se odnosi na troškove postupka a koji su dosuđeni u iznosu od 62,80 KM, te ističemo da isti treba da se dosude na teret tuženog ali u punom iznosu od 200,00 KM (taksa na tužbu i taksa na presudu)“.

Ovakvo osporavanje odluke o naknadi troškova parničnog postupka, koju je donio prvostepeni sud i za koju odluku su navedeni razlozi na strani 4 obrazloženja, ovaj sud nalazi paušalnim pa stoga pravilnost odluke o naknadi troškova prvostepenog postupka nije bila predmet ispitivanja, od ovog suda.

Sa navedenog valjalo je odlučiti kao u izreci, na osnovu odredbe člana 335 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 408 istog zakona.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Ruža Gligorević